

Bland de anmärkningar som blifvit riktade mot oss med anledning af frågan om världarnas beboelighet, ha flera haft för ändamål att fråga oss hvarför vi aldrig yttrat oss om dessa invånares kroppsväxt. Och då i själfva verket våra närvarande skildringar, görande ett undantag från vårt vanliga sätt att resonera, tillät oss att afvika litet till höger och till venster om den ganska smala vägen — smalare än man tror — för den experimentala vetenskapen, skulle vi möjligen kunnat gå något längre för att plocka blommor, hvilka vi förut ej ens vidrört. Men häri skulle just förvillelsen ligga: vi kunna ej helt och hållet lemna vägen; vi måste åtminstone ha en fot kvar på densamma. Skälet hvarföre vi ej följt exemplet af gamla tidens vetenskapsmän eller det som lemnats af fem eller sex väl kända bland nyare tidens, hvilka trodde sig hafva goda grunder för beräkandet af planet-menniskornas storlek och kroppsbyggnad, är, att vi just trott oss vara i saknad af de nödvändiga elementerna för en dylik beräkning, och att vi dessutom genom ett skriande exempel blifvit afskräckta från hvarje försök i den riktningen. En vacker dag emottogo vi nämligen ett digert arbete i den spekulativa astronomien, hvilket författaren sände oss, emedan det utgjorde en *nödvändig* följd af vårt arbete *Bebodda Världar*. Vid bokens öppnande föllo våra ögon på följande mening: »Solens invånare äro 426,000 gånger större än jordens.» Hvarje gång vi grubbla öfver denna fråga, påminna vi oss denne författare jemte ett par andra ännu lefvande, hvilka efter Wolffs föredöme på en tum nära beräknade storleken på Jupiters, Saturni och månens invånare. Detta är för oss en tillräcklig varning att ej försöka oss med dylika beräkningar. Vi förklara i all ödmjukhet, att det är oss omöjligt att yttra något bestämdt om de andra planet-invånarnes kroppsstorlek och gestalt. Det är ledsamt, men det är en försakelse vi tro oss nödsakade att underkasta oss. Man skall för öfrigt längre fram i detta arbete finna vissa